

Další účastník řízení: Evropský veřejný ochránce práv (zástupci: původně G. Grill, poté L. Papadias, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zčásti odmítá a zčásti zamítá.
- 2) Claire Staelen se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 294, 7.9.2015.

Usnesení Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 21. července 2016 – Louis Vuitton Malletier SA v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví a Nanu-Nana Handelsgesellschaft mbH für Geschenkartikel & Co. KG

(Spojené věci C-363/15 P a C-364/15 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek – Ochranná známka Společenství – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“

(2016/C 454/20)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Louis Vuitton Malletier SA (zástupci: P. Roncaglia, G. Lazzeretti, F. Rossi a N. Parrotta, advokati)

Další účastníci řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: P. Bullock a D. Hanf, zmocněnci) a Nanu-Nana Handelsgesellschaft mbH für Geschenkartikel & Co. KG (zástupci: T. Boddien a A. Nordemann, Rechtsanwälte)

Výrok

- 1) Není namístě rozhodnout o kasačním opravném prostředku.
- 2) Společnost Nanu-Nana Handelsgesellschaft mbH für Geschenkartikel & Co. KG ponese vlastní náklady řízení ve věcech C-363/15 P a C-364/15 P.
- 3) Společnost Louis Vuitton Malletier SA ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ve věcech C-363/15 P a C-364/15 P.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 414, 14.12.2015.

Usnesení Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 28. září 2016 – (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Taranto – Itálie) – trestní řízení proti Davidu Durante

(Věc C-438/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Totožné předběžné otázky – Články 49 a 56 SFEU – Svoboda usazování – Volný pohyb služeb – Hazardní hry – Omezení – Naléhavé důvody obecného zájmu – Proporcionalita – Podmínky účasti v zadávacím řízení a posouzení hospodářských a finančních předpokladů – Vyloučení uchazeče z důvodu nepředložení osvědčení o hospodářských a finančních předpokladech vystavená dvěma bankovními institucemi“

(2016/C 454/21)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale di Taranto

Účastník původního trestního řízení

Davide Durante

Výrok

Články 49 a 56 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání takovému vnitrostátnímu ustanovení, o jaké se jedná ve věci v původním řízení, které ukládá hospodářským subjektům, jež se chtějí zúčastnit zadávacího řízení na udělení koncesí v oblasti her a sázek, povinnost prokázat své hospodářské a finanční předpoklady předložením potvrzení vystavených alespoň dvěma bankovními institucemi, aniž umožňuje tyto předpoklady prokázat i jinak, jelikož takové ustanovení může splňovat podmínky proporcionality stanovené judikaturou Soudního dvora, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 381, 16. 11. 2015.

Usnesení Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 14. září 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Judecătoria Satu Mare – Rumunsko) – Pavel Dumitraș, Mioara Dumitraș v. BRD Groupe Société Générale – Sucursala Județeană Satu Mare

(Věc C-534/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Ochrana spotřebitele – Směrnice 93/13/EHS – Zneužívající klauzule – Článek 1 odst. 1 – Článek 2 písm. b) – Postavení spotřebitele – Postoupení pohledávky novací smluv o úvěru – Smlouva o zřízení zástavního práva k nemovitosti podepsaná osobami, které nemají žádný obchodní vztah s obchodní společností, která se stala novým dlužníkem“

(2016/C 454/22)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Judecătoria Satu Mare

Účastníci původního řízení

Žalobci: Pavel Dumitraș, Mioara Dumitraș

Žalovaná: BRD Groupe Société Générale – Sucursala Județeană Satu Mare

Výrok

Článek 1 odst. 1 a čl. 2 písm. b) směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách [zneužívajících klauzulích] ve spotřebitelských smlouvách musí být vykládány v tom smyslu, že se tato směrnice vztahuje na smlouvu o zřízení zástavního práva k nemovitosti uzavřenou mezi fyzickými osobami a úvěrovou institucí za účelem zajištění závazků převzatých obchodní společností vůči této instituci v rámci úvěrové smlouvy, pokud tyto fyzické osoby jednaly za účelem, který nespadá do jejich obchodní činnosti, a nemají funkční vztahy s uvedenou společností, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 16, 18.1.2016.